

2010

**DOBRODRUŽSTVO
MYSLÉNIA**

**žilinský
literárny
festival**

3. 10. — 10. 10. 2010

TÉMA ŽILINSKÉHO LITERÁRNEHO FESTIVALU 2010?

DOBRODRUŽSTVO MYSLENIA!

Dobrodružstvo je veľmi zvláštne slovo a jeho pôvod je nejasný.

Kto je dobrodruh? Vetroplach, ktorý sa neuvážene vystavuje nebezpečenstvu, pobehaj s neistou budúcnosťou... Čo je už len na tom dobré? Prečo DOBRodruh a DOBRodružstvo? Ved' latinské periculum, anglické adventure, nemecké Abenteuer, ruské priklúčenije či maďarské kalandos nemajú v koreni slova nič pripomínajúce dobro, skôr márnosť a márnivosť, potulovanie a výstrednosť. Ako to, že v našom jazyku považujeme vyhľadávanie riskantných zážitkov a príhod za DOBRO?

Najľahšia – teda nie najsprávnejšia – odpoveď by bola, že naši predkovia boli zápečníci, ktorí sedeli doma, a preto považovali za dobré už len to, že sa niekto pohol z rodnej dediny a zažil čosi neobvyklé. Lenže: aj takíto Ťapákovci majú svoje bláznivé sny, divoké predstavy a strelené nápady. Myslia na to, čo by mohli zažiť, vykonať, dosiahnuť. Myslia na dobrodružstvo.

Ponúkame vám čosi podobné – knihy, literatúru a spoločné uvažovanie o nich. Ponúkame vám prelínanie či pretínanie názorov a myšlienok. Zažite s nami dobrodružstvo myslenia – na podujatiach Žilinského literárneho festivalu.

2010

DOBRODRUŽSTVO MYSLENIA

**žilinský
literárny
festival**

3. 10. — 10. 10. 2010

Andrej Bán (1964, Bratislava),

fotoreportér, novinár, predseda humanitárnej organizácie Človek v ohrození, spoluzakladateľ knižnice EKO-FOTO a občianskeho združenia Slovak documentary Photo. Žije v Bratislave. Od roku 2003 vykonáva fotografickú a publikačnú činnosť v slobodnom povolaní pre periodiká Instinkt, Domino fórum, Formát, Reflex, .týždeň, píše najmä reportáže z krízových oblastí sveta (Irán, Pakistan, Balkán, Kosovo, Gruzínsko). Je kurátorom viacerých výstav v rámci festivalu Mesiac fotografie v Bratislave, lektorom fotografických dielní na Letnej fotoškole v Poprade, spolupracuje so zahraničnými časopismi a agentúrami. Autor kníh (**Iné Slovensko, Kosovo**), námetov a scenárov dokumentárnych filmov. Má za sebou viac ako 30 individuálnych a 50 kolektívnych výstav. V roku 2006 získal Novinársku cenu udelenú nadáciou Open Society Foundation za najlepšiu reportáž (Krajina hrobov, Bosna) a v tom istom roku sa stal víťazom 1. ročníka ocenenia Osobnosť slovenskej fotografie, ktoré udelila medzinárodná porota Stredoeurópskeho domu fotografie za knihu a výstavu **Iné Slovensko**. Novinársku cenu získal aj v roku 2007 (za reportáže z Kosova) a v roku 2009 (kategórie reportáž, fotografia), dostal aj cenu British Council za podporu medzikultúrneho dialógu.

na ŽLF v pondelok 4. 10. 2010 o 16.00 v Nadácii POLIS

Bene (1984)

Bene (občianskym menom Marián Benkovič) pochádza z Galanty. Je rapper, venuje sa netradičnému, tzv. intelektuálnemu rapu, svoju hudbu vydáva zväčša prostredníctvom internetu. Jeho najnovší album **Slovenčina pre samoukov** možno nájsť na stránke <http://benestratasoul.bandcamp.com>. V rovnomennej skladbe Bene spieva-hovorí: „...Divné to riadky / je to len slovenčina pre samoukov / verše čo napíšeš ľavou rukou / pri fľaši rumu keď ledva dýchaš / a píšeš aby si mal dôvod dýchať...“

na ŽLF v piatok 8. 10. 2010 o 21.00
v kníhkupectve Artforum

Juraj Bohyník (1963, Divina-Lúky)

Teológiu študoval na Slovensku a náboženskú filozofiu v Nemecku. Počas svojich štúdií sa venoval aj filozofii Jana Patočku. Devätnásť rokov žije v zahraničí. Po štúdiách v Nemecku pôsobil desať rokov v katolíckej cirkvi vo Švajčiarsku. Od roku 2009 pracuje ako duchovný vo Viedenskej arcidiecéze. Je garantom projektu Filozofická kaviareň žilinskej Nadácie POLIS a jej stálym spolupracovníkom. O vzťahu k mestu svojej mladosti hovorí: „Aj keď som toľko rokov preč, v Žiline sa vždy dobre cítim. Vždy ma to ťahalo ku koreňom.“ Svoje životné poznanie pomenováva slovami: „Mám rád, keď môžem byť. Keď mám čas, aby som bol.“ Hovorí, že k skutočne spokojnému životu patrí dávka vnútornej slobody.

na ŽLF v nedeľu 10. 10. 2010 o 14.00 v Nadácii POLIS

Juraj Červenák (1974)

Juraj Červenák je momentálne najúspešnejší slovenský autor historicko-dobrodružnej a fantastickej literatúry. Po dvoch desiatkach románov v češtine, poľštine a ruštine vlni vyšla jeho prvá (!) knižná publikácia v slovenskom jazyku – **Vládca vlkov**, prvá časť trilógie **Černokňažník**. Na ŽLF 2010 Červenák predstaví žilinskému publiku jej druhé pokračovanie s názvom **Radhostov meč**. Kniha vychádza vo vydavateľstve Artis Omnis, ktoré sa vo svojej edícii Margo ako jediné na Slovensku programovo venuje domácej tvorbe v žánri fantasy, hororu a sci-fi.

na ŽLF v piatok 8. 10. 2010 o 18.00 v kníhkupectve Artforum

Tina Čorná (1965)

Tina Čorná (občianskym menom Valentína Zimanová) absolvovala štúdium žurnalistiky na Filozofickej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave. Niekoľko rokov pracovala vo výskume – v Novinárskom študijnom ústave, Ústave kultúry a na katedre sociológie FiF UK. Od roku 2001 bola redaktorkou denníka SME, venovala sa najmä rozhovorom s osobnosťami kultúrno-spoločenského života, politikmi a vedcami. V rokoch 2004, 2005 a 2006 sa v kategórii Najlepší rozhovor v printových médiách stala víťazkou Novinárskej ceny, súťaže, ktorú vyhlasuje Nadácia otvorenej spoločnosti. V decembri 2006 vydavateľstvo Petit Press vydalo výber z jej textov pod názvom **Rozhovory z týždenníka TV oko**. Pôsobila aj v týždenníku Žurnál. Dnes pracuje ako šéfkla kultúry v denníku Pravda.

Autorka je s obdivuhodne širokým spoločenským prehľadom rovnocenným partnerom akémukoľvek respondentovi – od poľského režiséra až po českého disidenta a biskupa. Zároveň si však dokáže zachovať odstup od témy aj respondenta, klásť otázky, ako by ich kládol sám čitateľ, keby bol pri rozhovore prítomný, a viesť živý rozhovor – neustále v strehu, pripravená využiť jeho zaváhanie na polozenie otázky odhaľujúcej protirečenia v jeho výpovediach a obnaženie jeho osobných limitov daných jeho spoločenským postavením a pôsobením.

Novinárska cena 2005

na ŽLF v stredu 6. 10. 2010 o 18.00 v kníhkupectve Artforum

Divadlo bez domova

Divadlo bez domova vzniklo počas práce na divadelných projektoch s predajcami pouličného časopisu Nota Bene. Hlavným cieľom je práca s marginalizovanými skupinami obyvateľstva netradičnou, umeleckou formou – prostredníctvom divadla, performance, tanca či spevu. Tím divadla tvoria najmä ľudia bez domova (a predajcovia Nota Bene), študentky, sociálni pracovníci, výtvarníci a dobrovoľníci. Divadlo bez domova doposiaľ vytvorilo predstavenia **Krvavý kľúč** (2006), **Oktagon** (2007), **Día de muertos** (2008), **Haiku** (2009), **Kuca Paca** a **Dunajská dráma** (2010). V roku 2008 naštudovalo unikátne divadelné predstavenie **Vianočná koleda** podľa Charlesa Dickensa v spolupráci s bezdomoveckými divadlami z Maďarska, Česka a Holandska, ktoré malo premiéru v Budapešti.

Páči sa mi to, že vidím niečo, čo som nepoznala, a mám pocit, že sa teraz môžem prispôbiť životu Divadla bez domova. Chcem dokázať mojej rodine, že som schopná vysporiadať sa so svojím životom, že na svoje staré kolená niečo dokážem. Prežívam v divadle radosť, ktorú som nikdy nezažila.

Cecília Maderová – herečka a predajkyňa Nota bene

na ŽLF v stredu 6. 10. 2010 o 20.00
na Stanici Žilina-Záriečie

Lucia Droppová (1982)

Lucia Droppová je dvojnásobná víťazka Ceny Fantázie, publikovala poviedky v zbierkach Fantázia 2009, O dúhovú lampu v krajine Zázračno 2009, Fantázia 2007, Istrocon 2009, Comics a Manga book 1. Aktívne sa venuje písaniu popkultúrnych rubriík pre internetové portály, v časopise Fantázia a vlastnej románovej tvorbe. Každoročne prednáša na medzinárodných festivaloch Comics Salón, IstroCON v Bratislave a Fénixcone v Brne. Momentálne je doktorandkou Univerzity Komenského.

Počas ŽLF 2010 pokrstí svoju debutovú poviedkovú zbierku **Vyššie záujmy**. Kniha vychádza vo vydavateľstve Artis Omnis, ktoré už päť rokov v edícii Žilinská brána ponúka priestor mladým slovenským autorom. Kniha je výberom autorkiných poviedkových diel s tematicky rôznorodými príbehmi, ktoré nás svojím obsahom presvedčia o jej nevyčerpatelnej fantázii, invencii a majstrovskom rozprávačskom umení. Sedem príbehov nás uvádza do svetov, vybudovaných na tenkej hranici medzi reálnym a fantastickým, kde sa na pozadí obyčajných udalostí prirodzene odvíjajú nezvyčajné zápletky so šokujúcim rozuzlením. Poviedky v sebe nesú prvky vedeckej fantastiky, mytológie, hororu a detektívky s dramatickou gradáciou deja, oslavou irónie osudu a tým najčernejším humorom.

na ŽLF vo štvrtok 7. 10. 2010 o 18.00 v kníhkupectve Artforum

Zuzana Grochalová (1985)

Zuzana Grochalová pochádza z Čadce. Je študentkou kulturoológie na Filozofickej fakulte Univerzity Konštantína Filozofa v Nitre, publikovala poéziu a prózu v časopise Dotyky a v revue literárnych klubov Mädokýš, divadelné recenzie a interpretácie v časopise Art(éria) a študentskom Svet a divadlo. Je členkou Literárneho klubu Oáza pri Kysuckej knižnici v Čadci, ako dobrovoľníčka sa okrem Žilinského literárneho festivalu zúčastňuje Festivalu divadiel v4 v Nitre, Svätobjánskej noci v Kysuckej knižnici a Amateur Art Festivalu v Nitre.

na ŽLF v stredu 6. 10. 2010 o 11.00 v Kysuckej knižnici v Čadci

Dušan Dušek (1946)

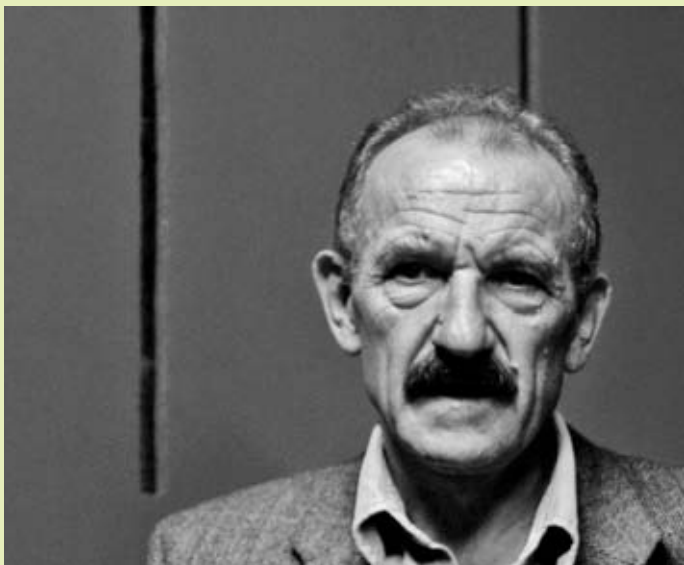
Dušan Dušek sa narodil v Gbelciach. Absolvoval štúdium geológie a chémie na Prírodovedeckej fakulte Univerzity Komenského. Pracoval ako lektor vo vydavateľstve Smena, redaktor v časopisoch Tip, Kamarát, Slovenské pohľady. Od roku 1979 sa venuje výlučne literárnej tvorbe. Od roku 1993 zároveň vyučuje scenáristiku a dramaturgiu na Vysokej škole múzických umení v Bratislave, v súčasnosti pôsobí ako vedúci Ateliéru scenáristickej tvorby na tamojšej Filmovej a televíznej fakulte. Tvorí pre dospelých (napr. **Pešo do neba**, **Vták na jednej nohe**), pre deti (napr. **Pistáček**, **Babka na rebríku**), píše filmové scenáre (napr. **Ružové sny**; **Ja milujem, ty miluješ**; **Krajinka**). Žije v Bratislave.

V roku 2000 získal Cenu Dominika Tatarku za knižku **Pešo do neba**, autobiografickú spomienkovú prózu na pomedzí poviedky a románu, ktorá spája do jedného celku krátke prózy rodinnej histórie.

V roku 2007 bol Dušan Dušek s románom **Zima na ruky** finalistom literárnej súťaže Anasoft Litera. Rozpráva v ňom príbeh učiteľa Paja a jeho priateľky z detstva Tamary, príbeh muža a ženy hľadajúcich teplo ľudských dotykov. Dušekova najnovšia kniha, ešte celkom horúca, sa volá **Holá veta o láske** (Slovart 2010). Ide o tri novely z filmárskeho prostredia.

Ak nepočítam za veľký príbeh plynutie času, v ktorom sa vždy odohráva nejaká následnosť udalostí, ktoré možno majú nejaký spodný prúd, nejakú spojitosť, tak som dokopy nijaký veľký príbeh nezažil. Skôr je to vždy taká mozaika, túžba po vitráži, okná z farebných skiel, cez ktoré presvitá svetlo, pričom vzniká dúha emócie. Ale to už prehánam a príliš si fandím.

Dušan Dušek

Dušan Dušek – Zima na ruky

Utieram si čelo, čudujem sa, čo za piesok to mám vo vlasoch, drobné zrnká pod prstami, potom si ich oliznem – a zacítim soľ. Vykryštalizovala z potu na mojom tele. A to sedím v chládku: v tieni starej višne. Tohto roku nemala nijakú úrodu. Tak aj vyzerá: hanbí sa. Poznám to. Všetky stromy v našej záhrade sú ako sliepky, púšťajú perie, lístie sa z nich sype, akoby bol koniec októbra, žlté a suché, poskrúcané plátky dreva, tenké ako žiletky. Vzduch má horúčku. Ba možno aj osýpky. Alebo čierny kašeľ.

To už preháňaš.

Preháňam: od zlosti a bezmocnosti. Aj sezóna ríbezlí a marhúl sa skončila najmenej o mesiac skôr ako po iné roky.

na ŽLF v stredu 6. 10. 2010 o 11.00 v Krajskej knižnici Žilina
a 18.00 v kníhkupectve Artforum

Jozef Hašto (1949, Banská Štiavnica),

psychiater, psychoterapeut, prednosta Psychiatrickej kliniky Fakultnej nemocnice v Trenčíne. Je školiteľom vo viacerých psychoterapeutických metódach, prednáša a publikuje aj v zahraničí. Prednáša na Slovenskej zdravotníckej univerzite a hosťuje aj na iných univerzitách. Je autorom kníh **Autogénny tréning**, **Reforma psychiatrickej starostlivosti v SR**, **Vzťahová väzba (Ku koreňom lásky a úzkosti)**, spoluautorom knihy **Reintegrácia psychosociálne postihnutých do spoločnosti**. Hovorí, že šírenie strachu a nepriateľstva je hra s ohňom. Do povedomia širšej komunity sa dostal vďaka svojej občianskej odvahe, profesionalite a ľudskosti. Bol jedným z prvých nezávislých odborníkov, ktorí verejne spochybnili oficiálne vyšetrovacie verzie prokuratúry, polície a vládnej reprezentácie v súvislosti s útokom na študentku Hedvigu Malinovou, ktorú v rokoch 2006–2007 liečil ako psychoterapeut. Za svoj postoj k spomínanej kauze bol nominovaný Ligou za duševné zdravie na celosvetovú prestížnu cenu „Ľudské práva v psychiatrii“. Časopis .týždeň ho považuje za „Osobnosť roka 2008“. V roku 2009 mu združenia Aliancia Fair-play a Via Iuris udelili cenu „Biela vrana“, ktorá sa odovzdáva vzácnym ľuďom, snažiacim sa meniť spoločnosť k lepšiemu, pričom podstupujú veľké osobné riziko. Jozef Hašto svojím principiálnym postojom vyslal silný signál viery v pravdu, spravodlivosť a demokraciu.

na ŽLF v sobotu 9. 10. 2010 o 16.00 v Nadácii POLIS

Štefan Hríb (1965, Bratislava)

Novinár, moderátor, zakladateľ a šéfredaktor týždenníka .týždeň. V rokoch 1988–1991 pôsobil ako výskumný pracovník v Elektrotechnickom ústave SAV v Bratislave, do roku 1994 ako komentátor Lidových novín v Prahe. Bol moderátorom rádia Slobodná Európa (1991–1997), redaktorom a šéfredaktorom týždenníka Domino fórum. V období rokov 1997–2004 priebežne moderoval verejné diskusie o politike a spoločnosti v bratislavskom divadle Stoka. Od januára 2004 do januára 2007 moderoval v Slovenskej televízii diskusnú reláciu Pod lampou. V neformálnej diskusii s otvoreným koncom o hľadaní pravdy, o vážnych spoločenských otázkach, kultúre, politike, slobode, o vesmíre a Bohu pokračuje v relácii Lampa v televízii JOJ Plus. Za svoje postoje a články získal napr. Novinársku cenu 2005 v kategórii Najlepší rozhovor v elektronických médiách za reláciu Pod lampou o Einsteinovej teórii relativity, Novinársku cenu 2005 v kategórii Najlepší publicistický príspevok za editoriály v týždenníku .týždeň, Novinársku cenu 2006 v kategórii Cena otvorenej spoločnosti za reláciu Pod lampou (spolu s Máriom Homolkom a Jurajom Kušnierikom).

Pravidelne sa zúčastňuje besied s verejnosťou v žilinskej Nadácii POLIS.

na ŽLF v sobotu 9. 10. 2010 o 16.00 v Nadácii POLIS

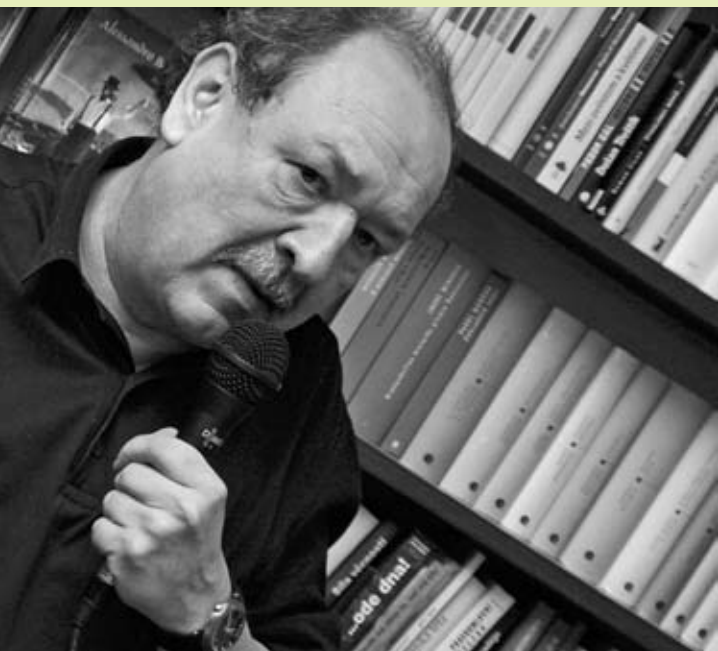

Daniel Hevier (1955)

Daniel Hevier sa narodil Bratislave, tam aj vyštudoval estetiku a slovenský jazyk. Pracoval ako vydavateľský redaktor, pôsobil ako šéfredaktor (Mladých liet), vedie vlastné vydavateľstvo (HEVI), maľuje, angažuje sa a – najmä – píše. Prózu a poéziu pre deti aj dospelých (napr. **Vták pije z koľaje**, 1977; **Nevyplazuj jazyk na levo**, 1982; **Fúzy od čokolády**, 1994; **Hovorníček**, 1997; **Biele horí najdlhšie**, 2003; **Kniha, ktorá sa stane**, 2009), eseje, scenáre, texty piesní, dramatické texty (napr. pre rozhlas), libretá muzikálov, filmové a televízne scenáre, prekladá z angličtiny, uverejňuje v rôznych novinách a časopisoch. Viaceré jeho knihy boli preložené do cudzích jazykov. Mal svoje rozhlasové relácie a autorské stránky v novinách. Žije a tvorí v Bratislave.

Hevier vždy vie, čo chce, a uplatní všetko, čo vie a chce. Tento mimoriadne produktívny autor akoby ani nehľadal, iba nachádzal a plným priehrštím rozdával. Dojem spontánnosti ešte zvyšuje jeho poetika uvoľneného, resp. voľného verša, ktorý by sa mohol kdekoľvek skončiť, tak ako sa môže kdekoľvek začať, pretože autor neskúma kauzalitu javov, ale necháva ich vo verši plynúť a unikať vedľa seba, aby načrtol kauzalitu vyššiu, na prvý pohľad neviditeľnú.

Jozef Bžoch

RAP

nie je vôbec dôležité to čo vravím / všetko aj tak dostane sa
 k vrávoravým / brány neba zhrdzavené peklo na zips / pre tie
 slová ktoré hľadáš dávno vymrel jazyk / zabaľte to trubadúri do
 umelej hmoty / reč proroka zošrotujte na bonmoty / zaľudnite
 papagájmi ctené hlavy / nie je vôbec záväzné to čo vravím /
 nepohne to naokolo ani chlpom / každý hľadá veľkú výhru zlatý
 kupón / uši zaliate sú čerstvým voskom / ako motýľ napichnutý
 vkusne pod sklom / chystaj sýpky na úrodu šialenosti /
 až kurvičky na ulici stratia ostych / na tom kúsku bohom
 zabudutej zeme / halucinujeme halucinujeme / v drahokamoch
 svieti hadie oko / šňupni si svoj optimizmus a daj pokoj / nikdy
 sa už nenaučíme byť sami / peňazomenci nám sponzorujú
 chrámy / v očiach prázdno v srdci trpko v ušiach hlucho /
 sťahovavý národ ktorý neposlúchol / nie je vôbec počuteľné
 to čo vravím / z izieb vyrazili mäsožravé trávy / ulicou sa plazí
 abstinenčný príznak / nie je toho kto by to bol za nás priznal /
 počúvajte diskobratia tieto slová / za ktoré chcem všetky svoje
 tichá schovať

na ŽLF v piatok 8. 10. 2010 o 11.00 v Krajskej knižnici v Žiline
 a o 20.00 v kníhkupectve Artforum

Michal Hrabovec (1971, Žilina),

filantrop, prezident softvérovej firmy Anasoft APR, jednej z najúspešnejších firiem na Slovensku, ktorá má v štyroch krajinách sveta okolo 200 zamestnancov. Anasoft nakupuje pre školy robotické stavebnice, aby podnietil záujem detí o techniku a tvorivosť, študentom vysokých škôl umožňuje, aby sa priamo podieľali na výskumných projektoch. Je tiež generálnym partnerom projektu Anasoft Litera – najprestížnejšej slovenskej literárnej ceny za pôvodnú prózu. Firma Anasoft vyhrala na Slovensku ocenenie IT firma roka 2009. Michal Hrabovec je slovenským manažérom roka 2009 a osobnosťou časopisu .týždeň za rok 2009. Podieľal sa na vytvorení online portálov Babetko.sk (v roku 2005 cena za najlepší eHealth projekt) alebo Rodinka.sk.

na ŽLF vo štvrtok 7. 10. 2010 o 16.00 v Nadácii POLIS

Ivan „Kelly“ Köhler (1944)

fotograf, výtvarník, grafik, textilný dizajnér. Zakladateľ Slovenského jazzového festivalu. Koordinátor slovenského jazzového diania. Fotografuje výhradne jazz, maškary a erotické sny. Jazzík začal v šesťdesiatych, maškary v sedemdesiatych, erotické sny v deväťdesiatych rokoch. Maškary

každoročne 5 dní v roku. Úmorným spôsobom brázdí lokality Slovenska a vyhľadáva zabudnuté a niekedy vyprovokované fašiangové radovánky. Kontrast s jazzom nie je náhodný. Tieto dve príjemné stránky ľudského života majú mnoho spoločného: jazz – alebo aspoň jeho „neintelektuálna“ živočíšna časť – máva skutočne atmosféru karnevalovej veselice. Mnoho slávnych jazzmanov sa okrem toho spája s charakteristickým imidžom, ktorý sa skôr podobá na masku. A naopak, na dedinskom fašiangu sa často strhne nefalšované improvizované session.

na ŽLF v nedeľu 3. 10. 2010 o 16.00 v Nadácii POLIS

Peter Karpinský (1971)

Peter Karpinský študoval na FF UPJŠ v Prešove, kde dodnes pôsobí ako pedagóg. Debutoval zbierkou poviedok **Oznamujeme všetkým majiteľom hrobov**, potom nasledovali ďalšie knihy: **Ako sme s Ťukťukom ťukťukovali**, **Rozprávky z Múzea záhad a tajomstiev**, **Nanebonevzatie**. Publikoval napríklad v zbierkach a zborníkoch: *Úpätím času*, zborník mladých slovenských autorov (1998), *Usmej sa, srdiečko. Humorné rozprávky z mladých liet* (2002), *Dlh. Zborník východoslovenských autorov* (2005), *Posúvanie* (2007). Je autorom rozhlasových hier a večerníčkov **Rozprávky z Múzea záhad a tajomstiev**, **Celestín**, **Koruna času a modrá koza** a **Med z ľadových kvetov**. Napísal a na Hrade Ľubovňa režíroval divadelné hry **Móric Beňovský – kráľ kráľov** (2006), **Diablova skala** (2007), **Zamurovaná nevesta** (2008), **Princezná pre draka** (2010), v Spišskej Novej Vsi vytvoril a inscenoval hry **Dorota alebo upálenie bosorky** (2007)... A to nie je celá Karpinského divadelná bibliografia. Okrem písania umeleckej literatúry a odborných prác sa ako lektor a porotca venuje začínajúcim autorom, je vedúcim súboru Divadlo teatrálnej skratky. Tento rok patrí k desiatim finalistom literárnej súťaže Anasoft Litera 2010.

na ŽLF v utorok 5. 10. 2010 o 20.00
na Stanici Žilina-Záriečie

Ivan Klíma (1931, Praha)

Český spisovatel a publicista, bývalý disident, spoluzakladateľ Obce spisovateľov (1989) a predseda českého PEN-klubu (1990–93). Počas druhej svetovej vojny strávil ako školák tri roky v terezínskom koncentračnom tábore. Vyštudoval FF UK, odbor čeština a literárna veda. Pracoval ako redaktor Literárnych novín a Listov. Roky 1969 a 1970 strávil pracovne v USA, po návrate mu zakázali verejne publikovať. Dvadsať rokov sa živil prevažne ako slobodný spisovateľ, pracoval tiež v robotníckych profesiách. Ako „protisocialistický autor“ vydával svoje knihy buď v samizdatových edíciách alebo v zahraničí. Zahraničné ocenenia získal za knihy **Moje první lásky** a **Moje zlatá řemesla**. Napísal viac ako 40 diel: románov, poviedok a noviel (**Moje šílené století**, **Ostrov mrtvých králů**, **Má veselá jitra...**), drám (**Zámek**, **Porota...**), reportáží, esejí, fejtónov i knižiek pre deti (**Kokrhající hodiny...**). Diela Ivana Klímu boli preložené do 31 jazykov, patrí k najprekladanejším a vo svete najznámejším českým autorom. V roku 2002 mu bola udelená cena Franza Kafku za celoživotné dielo a knihu **Velký věk chce mít též velké mordy** o živote a diele Karla Čapka. Čapek je Klímovou celoživotnou témou. Je príznačné, že v januári 2010, v roku 120. výročia jeho narodenia, mu výbor českého PEN klubu udelil cenu Karla Čapka pre rok 2010 „nejen za celoživotní literární dílo a za neustálé vytrvalé úsilí o prosazování humanistických čapkovských postojů, ale i za poslední knihu paměti *Moje šílené století*“.

Paměť je velmi osobní, vždy je ovlivněna city, ale myslím, že si v těch podstatných věcech nevymýšlím... Třeba tam (v knihe *Moje šílené století*) píšu o první lásce, o tom, jak ta dívka odjela budovat do Ostravy a já jsem ležel u Vltavy, četl Manon Lescaut a pak jí napsal zamilovanou básničku a la Nezval. Já tu báseň samozřejmě nemám, má ji ona, tak sem si ji teď, když jsem o tom v pamětech psal, znovu a s chutí vymyslel. To, že jsem kdysi takovou báseň napsal a dostal odpověď, že zatímco ona buduje, já si vymýšlím pitomé básničky, je ale fakt.

Ivan Klíma v rozhovore pre Hospodářské noviny

na ŽLF v utorok 5. 10. 2010 o 16.00 v Nadácii POLIS

Jiří H. Krchovský (1960)

Jiří H. Krchovský (občianskym menom Jiří Hásek) je básnik a hudobník, narodil sa v Prahe. Pred rokom 1989 sa jeho dielo šíri v strojopisných opisoch alebo prostredníctvom samizdatových periodík (napr. Fragment K., Revolver Revue, Vokno). Je nositeľom Ceny Revolver Revue za rok 1992. Básnické dielo: **Mumie na cestách, Procházka urnovým hájem, Neklid, Bestiální něha, Jarní elegie, Valčík s mím stínem, Zamilovaný dement, Nové valčíky, Mé lebký stín...** V súčasnej českej poézii J. H. Krchovský predstavuje už tri dekády nezameniteľný fenomén. Je autorom próz **Jakoby** a **Hodina navíc**. Krchovský svoje texty uplatňuje v tvorbe vlastnej skupiny Krch-Off Band, v ktorej pôsobí ako spevák a gitarista (CD Naposled, 2009). Žije v Prahe a Brne.

Nedávno v rozhlase chceli oživiť rozhovor so mnou nejakou ponorou básňou o smrti. Navrhli Nedelú smrtnú, no ja som ich opravil, že to je predsa jarná optimistická pesnička o vynášaní smrtky a pochovávaní Moreny. O chlapcovi, ktorý si jednu z tých horiacich smrtiek vytiahol z vody, priniesol domov, tam ju aktivoval rumom a pravdepodobne uviedol do činnosti. Netreba všetko hneď vidieť morbidne.

J. H. Krchovský v rozhovore pre SME, 2008

ODEŠLA... INU CO, – LHAL BYCH, ŽE BREČÍM...

odešla s úsvitem (alespoň s něčím)
 – po čtyřech odlezla k domovním dveřím...
 že prý mi nevěří (a tomu věřím)
 a že prý od včera (– lež v jednom kuse!)
 neměla vůbec nic teplého v puse

PŘED NOEMOVOU ARCHOU ČEKÁM

na bytost hodnou nadčlověka
 a čekám marně, to já vím
 sám sebe s ženským pohlavím

DNES V NOCI DOSTAL JSEM ZAS JEDNOU DO DRŽKY

když jsem šel od Šupů na noční tramvaj
 kousek dál od místa, kde pečou pirožky
 v koutě, kam opilci obvykle srávaj

Byl jsem bit jako pes a ani nevím kým
 vím jen, že byli dva a tma jak v pytli
 – mám vůbec z včerejška dost chudé vzpomínky
 (byl jsem sám ztřískaný, už než mě chytli)

Vím jen, že z rypáku krev proudem tekla mi
 pak ještě jeden kopnul mě do rtů
 uleh jsem do stínu lákavé reklamy
 s nabídkou zákusků, zmrzlin a dortů

na ŽLF v sobotu 9. 10. 2010 o 20.00
 na Stanici Žilina-Záriečie

Koloman Kocúr (1964)

Koloman Kocúr sa narodil v Košiciach, absolvoval Právnickú fakultu UK v Bratislave. Pracoval ako pastier, hudobník, filmový redaktor, reportér na voľnej nohe, moderátor, cestovateľ, umývač riadu, kopáč, tesár, natierač, údržbár, predavač v železiarstve, čašník, vodič transkontinentálneho kamiónu na trase Los Angeles-New York, výčapník, predavač parkiet, obchodný manažér, výkonný riaditeľ a generálny riaditeľ. Je spolumajiteľom vydavateľstva LiteLife. Spoluzakladal hudobnú skupinu Smrad. Publikoval samizdatovo, v denníkoch a časopisecky pod pseudonymami Dušan Ľubovič, Vít Tlák, Kleo Vták, Vavrinec Krabica a Gérard Kolomage. V literárnej súťaži Poviedka 1999 obsadil poviedkou Fatálna blamáge druhé miesto, v roku 2000 vydal humoristickú knihu **Muž dlhým**, roku 2002 v LCA grotesku zo života ľudí, ktorých manželstvo trvá 77 rokov **Apáka a mamáka**. (Vyšla aj v podobe audioknihy.)

Apáka a mamáka

Keď narodil som devatnásty storočí, uhorský monarhia ból, vyprávali sme maďarský. Potom ból prvý vojna a prišiel Československý republika. Tedy my museli sme naučiť slovenský. Ale rýchlo prišiel druhý vojna, a ból tutok Horty Maďarország, a zasek šecci maďarský. A keď ból druhý vojna koniec, potom začalo komunizmuš...

na ŽLF v utorok 5. 10. 2010 o 20.00
na Stanici Žilina-Záriečie

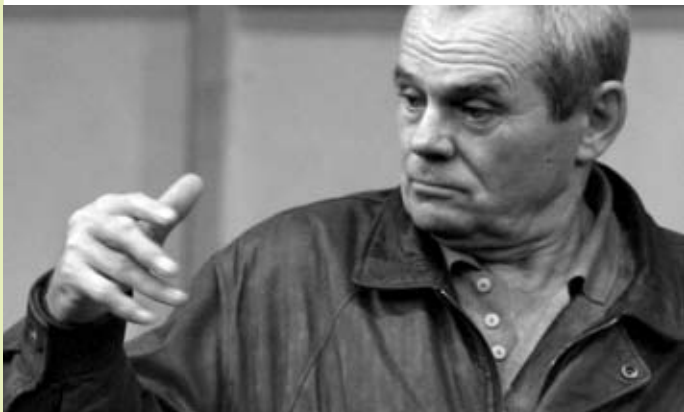
Juraj Kušnierik (1964)

Juraj Kušnierik je zástupcom šéfredaktora časopisu .týždeň, kde píše o kultúre. Od januára 2004 spolu so Štefanom Hríbom a Máriom Homolkom tvoria tím diskusnej relácie, ktorá začala Pod Lampou v Slovenskej televízii, bežala Bez lampy v Rádiu FM a prebieha ako Lampa v TV JOJ. Juraj Kušnierik stál pred dvadsiatimi rokmi pri zrode Artfora, kde neskôr i pracoval ako kníhkupec a rozbiehal viacero nových projektov. Často je pozývaný ako moderátor, ale i debatér do verejných diskusií, či ako uvádzač a moderátor koncertov. Pravidelne uvádza jedno z pódíí na festivale Pohoda. Do .týždňa píše najmä texty o literatúre a reportáže z koncertov. Na žilinskom literárnom festivale je tradične moderátorom niekoľkých besied.

na ŽLF v utorok 5. 10. 2010 o 18.00
v kníhkupectve Artforum

Milan Kňažko (1945)

Milan Kňažko, divadelný a filmový herec, sa narodil v Horných Plachtinciach. Herectvo študoval v Bratislave a vo francúzskom Nancy. Pracoval ako kulisár, baník, pôsobil v Divadle na korze, na Novej scéne a v SND. Spoluzakladal Verejnosť proti násiliu, bol poradcom československého prezidenta, poslancom Federálneho zhromaždenia, ministrom zahraničných vecí a kultúry, generálnym riaditeľom súkromnej televízie. Hral vo vyše deväťdesiatich filmoch a televíznych seriáloch. Na plátne debutoval v roku 1965 vo filme režiséra Dimitrija Plichtu, v dramatickom príbehu z nápravného zariadenia pre mladistvých **Šerif za mrežami**. Výrazné úlohy vytvoril vo filmoch **Nevesta hôľ** (1971), **Zánik samoty Berhof** (1983) alebo **Dobří holubi se vracejí** (1988). Zatiaľ posledný celovečerný film: triler

Normal režiséra Júliusa Ševčíka z roku 2009. Tento rok sa Milan Kňažko stal laureátom ceny Hercova misia, ktorú mu udelili na Medzinárodnom filmovom festivale Art Film Fest. Ku Kňažkovým významným divadelným rolám patrí účinkovanie vo viacerých inscenáciách režiséra Vladimíra Strniska (**Clavijo**, **Sviatosť najsvätejšia**, **Amadeus...**), v SND hral v **Samovrahovi**, **Skúške...** V bratislavskom Štúdiu L+S účinkuje v inscenáciách **Kumšt**, **Život na trikrát**, **Rybárik kráľovský** a **Na fašírky mi nesiahaj**, v pražskom Divadle Ungelt v hre **Picasso**.

Ak som príliš ovplyvnil myslenie a cítenie, ja sa veľmi ospravedlňujem. Nebolo to úmyselné ... Ale budem sa to snažiť napraviť...

Milan Kňažko

na ŽLF vo štvrtok 7. 10. 2010 o 19.00 v Mestskom divadle

Roman Kvasnica (1962, Piešťany)

je advokát. Od septembra 2006 je bez nároku na honorár právnym zástupcom zbitej študentky Hedvivy Malinovej – v tom čase v spoločnosti prevládalo presvedčenie o tom, že si študentka prípad vymyslela. Pri obrane jej ľudských práv prejavil odvahu, úctu k hodnotám a mnohým občianskym, či ústavným cnostiam a bol ochotný s vedomím „nekonečnosti“ prípadu obmedziť svoje osobné záujmy a potreby. Časopis .týždeň ho považuje za „Osobnosť roka 2008“. Napísal o ňom: „Málokedy sa stane, že advokát prekročí svoju rolu a postaví sa celou svojou osobnosťou na stranu spravodlivosti. A to bez ohľadu na stratený zisk či zmarené zákazky. Roman Kvasnica to urobil. Keď prebral zastupovanie Hedvivy Malinovej, bol už úspešným advokátom, ktorý vyhral v mnohých ťažkých sporoch. Nepotreboval sa už zviditeľňovať a nepotreboval si robiť nepriateľov. Dnes ich má vo veľkej časti verejnosti, medzi politikmi, vyšetrovateľmi, na prokuratúre (a bude ich mať aj na súdoch). Postavil sa totiž celou svojou osobnosťou na stranu mladého dievčaťa, ktorému ublížili nielen dvaja násilníci, ale ochotne aj celý tento štát.“ V roku 2009 združenia Aliancia Fair-play a Via Iuris Romanovi Kvasnicovi udelili cenu „Biela vrana“, ktorá sa odovzdáva vzácnym ľuďom, snažiacim sa meniť spoločnosť k lepšiemu, hoci aj podstúpi veľké osobné riziko.

na ŽLF v sobotu 9. 10. 2010 o 16.00 v Nadácii POLIS

Pero Le Kvet (1965)

Pero Le Kvet (občianskym menom Peter Volek) pracuje ako kníhkupec v trnavskom Artfore. Svoje poviedky, básne, eseje, patafyzické texty, kresby a koláže publikoval najmä v Dotykoch a Kultúrnom živote. Na rádiu Ragtime pripravoval a moderoval patafyzické relácie Mozgomiškáreň, Reprílium a Kotol pestrosti.

Je autorom knihy esejí o piatich významných patafyzikoch, ktorá vyšla v roku 1996 pod názvom **Eseje** v pražskom vydavateľstve Clinamen. V roku 2005 mu vyšla kniha **Ulovené sny** (Edition Ryba). O dva roky neskôr vydal patafyzickú zbierku krátkych básničiek, nonsensov, perokresieb a vystrihovačiek s názvom **Perózia** (Artis Omnis). Najnovšia zbierka krátkych príbehov má názov **Mäsožravé kreslo** (Artis Omnis, 2009).

na ŽLF v piatok 8. 10. 2010 o 15.00 v kníhkupectve Artforum

Marián Labuda (1944)

Marián Labuda sa narodil v Hontianskych Nemcoch, vyštudoval odbor herectvo na Divadelnej fakulte VŠMU v Bratislave. Po ukončení štúdia sa stal členom Slovenského národného divadla, v roku 1968 bol spoluzakladateľom legendárneho generačného Divadla na korze (1968–1971), kde účinkoval spolu s Milanom Lasicom, Júliusom Satinským, Stanom Dančiakom či Zorou Kolínskou. Bol členom Novej scény v Bratislave, od roku 1990 pôsobí v Činohre SND. Hostoval vo viacerých divadlách v Českej republike (Městské divadlo v Zlíne, Národní divadlo v Brne, Divadlo na Vinohradech v Prahe). Doteraz vytvoril viac ako 100 dramatických postáv – od fenomenálneho Estragona (Becket: **Čakanie na Godota**, 1968) až po takmer autobiografického Leona (Grumberg: **Krajčírky**, 2002). Výborným výkonom sa predviedol v hlavnej úlohe hry **Tiso**. Marián Labuda vytvoril množstvo rozhlasových, televíznych a najmä filmových postáv v slovenských, českých a nemeckých filmoch – napr. **Zmluva s diablom**; **Pacho, hybský zbojník**; **Ružové sny**; **Vesničko má středisková**; **Žebrácka opera**; **Akumulátor I**; **Král Ubu**; **Jadvigin vankúšik**; **Krajinka**; **Roming**; **Obsluhoval jsem anglického krále...** V roku 1996 získal Českého leva za úlohu vo filme Martina Šulíka **Záhrada**. V roku 2007 mu na festivale Artfilm udelili ocenenie Hercova misia a na Most slávy v Trenčianskych Tepliciach pripevnil bronzovú plaketu so svojím menom. V tom istom roku vyšla knižka rozhovorov Jána Štrassera **Marián Labuda. Herec je vždy na očiach** (Forza Music), kde herec otvorene hovorí o všetkom, o čom inak odmieta komunikovať s bulvárnyimi médiami, ale predovšetkým o svojej divadelnej a filmovej hereckej práci. V knihe sa môžete, okrem iného, dočítať o tom, ako Marián Labuda pridal svojmu otcovi pätnásť centimetrov, ako kričal na Biľaka, ako v roku 1965 zomrel, ako vypil s eštebákmi dve fľaše vodky, ako stretol Milana Lasicu v pyžame, ako mu pražské prostitútky povedali: „Pane Labudo, vy to budete mít zdarma“ ...

na ŽLF vo štvrtok 7. 10. 2010
o 19.00 v Mestskom divadle

Peter Lipa (1943, Prešov)

Najvýznamnejšia osobnosť slovenského jazzu. Spevák, skladateľ, organizátor, moderátor, manažér jazzového diania, dlhoročný dramaturg a promotér popredného európskeho festivalu Bratislavské jazzové dni (1976). V ankete časopisu Medzinárodnej jazzovej federácie Jazz Forum sa už v 80. rokoch pravidelne umiestňoval medzi najlepšimi európskymi jazzovými spevákmi. Vychádza z bluesu, soulu i klasického mainstreamového idiómu. Je veľmi flexibilný a má výbornú štýlovú orientáciu. Jeho rozpätie siaha od klasických jazzových štandardov a dixielandu cez latinskoamerický jazz, jazzový šansón a spirituál až po funky a rock. Netají ovplyvnenie spevákmi ako Jimmy Rushing, Ray Charles, Al Jarreau, Joe Cocker či Bobby McFerrin. Spontánne improvizatívny typ. V súčasnosti sa dopracoval k „nadštýlovému“ pesničkárstvu. Počas svojej tvorby získal niekoľko ocenení: Cena prezidenta republiky, Cena L. Martoníka (1993), Krištáľové krídlo v kategórii hudba (1998), Aurel za album **Lipa spieva Lasicu** v kategóriách: Album roka, Obal roka, Producent roka a Zvukový záznam (2006), Aurel Spevák roka v kategórii jazz and blues (2006). Od roku 2001 je členom medzinárodnej poroty International Jury, ktorá každoročne udeľuje ceny European jazz prize.

na ŽLF v nedeľu 3. 10. 2010 o 16.00 v Nadácii POLIS

Milan Lasica (1940)

Milan Lasica, herec, dramatik, prozaik, textár, režisér, humorista, moderátor, sa narodil vo Zvolene. Vyštudoval dramaturgiu na VŠMU v Bratislave. Milan Lasica už počas štúdia začal vystupovať s Júliusom Satinským v autorských dialógoch v bratislavskej Tatre. Koncom 60. rokov pôsobil v Divadle na korze. Od roku 1970 musel mnohokrát čeliť cenzúrnym obmedzeniam komunistickej štátnej moci. Pôsobil v spevohre Novej scény, v činohre a od 1982 v novozaloženom Štúdiu S (dnes Štúdio L+S). Znáмым sa stal predovšetkým ako herec v autorských divadelných predstaveniach spolu s Julom Satinským. Ich komika bola založená na ironickom posúvaní tých najbanálnejších životných situácií do absurdity, hovorili o slovenskej národnej mentalite, ku ktorej sa vyslovovali so skeptickým humorom. Samostatnú autorskú tvorbu predstavujú najmä Lasicove piesňové texty. Časť z nich vyšla knižne (**Bolo nás jedenásť**, **Piesne o ničom**). V roku 2008 získal Milan Lasica prestížne ocenenie Cena Dominika Tatarku za knihu **Bodka**.

Slovenská kultúra neoplyva ikonami, Milan Lasica (1940) je jednou z mála, nemenne už niekoľko (premenlivých) desaťročí, s partnerom alebo aj sám, rajcovná zmes extrovertnej plachosti dovedenej k múdrosti umeleckej aj životnej, vždy na strane slobody (nech sa deje čokoľvek), herec, komik, textár, spevák, moderátor, režisér, dramaturg, autor, občan, šéf. Pri príležitosti sedemdesiatych narodenín novinárom povedal, že by nechcel uveriť svojmu vlastnému významu. Nemusí. Môžeme ho od tej záťaže odbremeniť, nám je ľahko uveriť v Lasicov význam na poli kultúrnom i spoločenskom.

Rozhodne nespomínam na socializmus s nostalgiou. Jediné, čo ma mrzí, je, že ten prevrat neprišiel skôr – mal som už päťdesiat rokov, ale som rád, že som sa toho dožil. To bude pre mňa najväčší životný zážitok: že som sa dožil pádu komunistického systému, aj keď teraz, keď sa na to spätne dívam, až sa červenám, že popri tom, čo sa všetko dialo v posledných rokoch a mesiacoch v roku 1989 – v Maďarsku verejne pochovávali Imre Nagya, padol Berlínsky múr – my sme, úprimne povedané, ešte 17. novembra neverili, že komunizmus padne. To je pre mňa dnes zo spätneho pohľadu nepochopiteľné. Asi sme sa príliš vžili do toho, že tu už bude na veky a nikdy inak...

Milan Lasica

na ŽLF vo štvrtok 7. 10. 2010 o 19.00
v Mestskom divadle

Literárny cirkus KK Bagalu

„Program Literárnych cirkusov je postavený na kontrastoch: spojovanie groteskného s tragickým, nízkeho s vysokým, slávnych so začínajúcimi autormi. To všetko je okorenené provokatívnymi veršami, aby bolo veselo,“ hovorí majiteľ súkromného vydavateľstva a princípál Literárnych cirkusov KK Bagala. „Ide mi o to, prilákať nových záujemcov o slovenskú literatúru, aby ‚nezašla na úbytě‘. Aj keby sa z tých 100 ľudí, ktorí sem dnes prišli, nadchol pre čítanie len jeden, má to zmysel.“

Literárny cirkus má za sebou sedem rokov existencie. Okrem kočovania po slovenských mestách navštívil už Viedeň, Berlín, Stuttgart, Mníchov a chystá sa i do Prahy.

Ide mi o prezentáciu živej, práve vznikajúcej literatúry. Ide o knihy, ktoré tu po nás zostanú, až my tu nebudeme,“ hovorí Kali Bagala. Okrem Literárneho cirkusu s týmto cieľom založil literárny klub (literarnyklub.sk), neúnavne poriada literárne soirée (scénické čítania z kníh, ktoré už boli vydané), literárne kiná (autorské čítania z rukopisov spojené so vznikom výtvarného diela) a besedy o literatúre na školách v stovkách slovenských miest a mestečiek. A jeho úsilie má presah i mimo Slovenska.

Literární noviny, 26. 4. 2010

Na ŽLF v sobotu 9. 10. 2010 o 21.00
na Stanici Žilina-Záriečie

Kamil Mihalov (1977)

Kamil Mihalov je klavirista, narodil sa v Prešove, študoval na konzervatóriu v Košiciach, VŠMU v Bratislave, v nórskom Stavangeri a na niekoľkých majstrovských interpretačných kurzoch. Pôsobí aj ako vysokoškolský pedagóg. Popri koncertovaní sa venuje odbornej reflexii sféry hudobnej interpretácie so zameraním najmä na profesionálne klavírne koncertné umenie. Je organizátorom a spoluorganizátorom seminárov a prednášok domácich i zahraničných lektorov prevažne v spolupráci s VŠMU. Ako interpret spoluúčinkuje na pohybovo-divadelných predstaveniach (napr. **Suspicious Love, Lovers**), do jeho repertoáru, okrem mnohých iných, patria i skladby: Bélu Bartóka, Ludwiga van Beethovena, Johannesa Brahmsa, Claudea Debussyho, Antonína Dvořáka, Fryderyka Chopina, Leoša Janáčka, Franza Liszta či Wolfganga Amadea Mozarta.

Mihalov je typom talentovaného a perspektívneho mladého umelca s veľmi pozitívnou odozvou kritiky. Suverénne technické zázemie mu umožňuje sústrediť sa na obsah zakódovaný v notovom zázname. Bol hodnotený ako jeden z najlepších absolventov VŠMU.

Vladimír Čížik: Slovník slovenského koncertného umenia I.

na ŽLF v utorok 5. 10. 2010 o 20.00
na Stanici Žilina-Záriečie

Tibor Máhrik (1962, Nitra)

Vďaka svojmu povolaniu zakotvil v Žiline, meste, ktoré mu prirástlo k srdcu. Nevie, kedy ho služba povolá na iné miesto, ale dnes sa plne venuje a pomáha zvelaďovaniu žilinskej komunity, v ktorej má nezastupiteľné miesto a svojím konaním v nej zanechal nezmazateľnú pečať svojej prítomnosti. Vyštudovaný elektroinžinier, dnes kazateľ Cirkvi bratskej. Študoval v Belfaste, Londýne, Izraeli a USA. Tibor Máhrik pochádza z rodiny so silným ekumenickým zázemím. Je ženatý, má tri deti.

Je garantom projektu Filozofická kaviareň Nadácie POLIS a jej stálym spolupracovníkom.

na ŽLF v stredu 6. 10. 2010 o 16.00 v Nadácii POLIS

Janka Mládenková,

učiteľka anglického jazyka, zástupkyňa riaditeľky školy pre pedagogickú činnosť na Gymnáziu bilingválnom na ul. T. Ružičku v Žiline, ex-členka Slovenskej debatnej asociácie a bývalá vedúca debatného klubu. Podporuje proeurópske aktivity študentov smerujúce k účasti na modelových zasadnutiach Európskeho parlamentu i OSN (BratMUN).

Je stálou spolupracovníčkou Nadácie POLIS.

na ŽLF v utorok 5. 10. 2010 o 13.00 v Nadácii POLIS

Eva Bačinská (1990)

Eva Bačinská má bytostnú záľubu v obklopaní sa knižkami, ktoré vytvárajú akési inteligentné a umelecké ovzdušie. S tým nejako súvisí aj čítanie. Najradšej číta vo vlaku do Olomouca. Zásadne s ceruzkou v ruke. A s tým nejako súvisí aj písanie. Aktuálne je zahrabaná v odporúčanej literatúre pre tretí ročník lekárskech fakúlt. Tam sa našla. V poézii sa ešte stále hľadá.

na ŽLF v stredu 6.10.2010 o 16.00 v Krajskej knižnici v Žiline

Peter Dubovský

Pôvodne zo mňa vyrástol ekonomický inžinier, špecializovaný na cenovú tvorbu a financie vôbec. Avšak pred 10 rokmi ma pochytila krutá „depka“, a keď som sa z nej v roku 2006 fakticky vyliečil, kopla ma zrazu múza a začal som jednoducho písať. Najprv len tak pre seba do zošita a potom som to prepísal na počítači a ľuďom okolo mňa sa to zapáčilo. Preto som neskôr vhuhol do klubu Silans a začal som sa príbehovej tvorbe venovať usilovnejšie.

na ŽLF v stredu 6. 10. 2010 o 16.00
v Krajskej knižnici v Žiline

Marián Mrva

– historik, múzejník, dlhoročný riaditeľ Považského múzea v Žiline a propagátor slovenského drotárstva a histórie Žiliny. Je autorom viacerých publikácií, napríklad **Žilina na starých pohľadniciach** či **Žilina a Alexander Lombardini**. Angažuje sa v občianskych združeniach a v poslednom čase sa zameriava na obnovu Mestského múzea v Žiline a propagáciu osobnosti A. Lombardiniho.

na ŽLF vo štvrtok 7. 10. 2010 o 14.00
v Krajskej knižnici v Žiline

Peter Ničík (1963, Žilina),

kulturológ, manažér v kultúrnej a sociálnej oblasti, moderátor, občiansky aktivista. Autor hudobných a divadelných festivalov Gaia a Študentská pečat'. Zakladateľ žilinského Kníhkupectva ÓM, Žilinského literárneho klubu a mesačníka Harmónia RKS. Spoluautor Grantového systému mesta Žilina, Koncepcie rozvoja kultúry Žilinského kraja, prvých ročníkov festivalov Jašidielňa a Žilinský literárny festival, projektov 100 farieb života Žiliny, Odkryvanie slov a obrazov. Autor knižky **Básne z krajiny Mirandor**, zostavovateľ knižiek básní žilinských básnikov. Lektor hudobných, literárnych, žurnalistických a divadelných tvorivých dielní. Prednáša o poznaní, kultúre a umení.

Je stálym spolupracovníkom Nadácie POLIS.

na ŽLF vo štvrtok 7. 10. 2010 o 16.00
v Nadácii POLIS

Radoslav Passia (1977)

Radoslav Passia sa narodil v Bardejove. Vyštudoval slovenčinu a estetiku na FF PU v Prešove. Pracoval ako literárny redaktor v Slovenskom rozhlase v Košiciach (1999–2005), po doktorandskom štúdiu na FF UK v Prahe (2005–2008) nastúpil ako vedecký pracovník do Ústavu slovenskej literatúry SAV. Venuje sa najmä súčasnej slovenskej literatúre. Články, recenzie, preklady a pôvodnú tvorbu publikoval v časopisoch Týdeník A2, Dotyky, Kultúrny život, Literárni noviny, OS – Fórum občianskej spoločnosti, Rak, Romboid, Slovenská literatúra, Tvorba a Zrkadlenie/Zrcadlení. Od júna 2010 vedie literárny časopis Romboid.

na ŽLF v utorok 5. 10. 2010 o 18.00
v kníhkupectve Artforum

Miloš Ondrušek (1979)

Miloš Ondrušek pôsobí ako vysokoškolský pedagóg na Žilinskej univerzite. Vedie Literárny klub Silans pri KKS Žilina a najviac sa teší zo svojho syna a manželky, ktorí mu sprostredkovávajú tú najkrajšiu poéziu – poéziu života. Píše síce už len príležitostne, ale o to viac číta, najmä slovenských a českých autorov. V poézii k jeho obľúbencom patria Válek, Rúfus, Vlado, Garan, Staríček, Tomáš, Leikert, Holan, Nezval atď. Podarilo sa mu vydať zbierku básní **Začiatok obdobia dažďov** (Artis Omnis).

na ŽLF v stredu 6. 10. 2010 o 16.00 v Krajskej knižnici v Žiline

Andrea Ondrušková (1982)

Momentálne sa zaoberám postmodernou, literatúrou a náboženstvom. Mám úžasnú rodinu, žiadne domáce zvieratá a chodím do speváckeho krúžku. Chcela by som bývať v jaskyni s veľkými lampičkami, mať viac času a naučiť sa plynule po hebrejsky. Obdivujem poctivých, láskavých a ochotných ľudí.

na ŽLF v stredu 6. 10. 2010 o 16.00 v Krajskej knižnici v Žiline

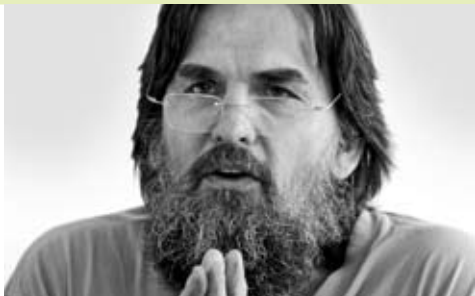

Milan Palčisko (1965)

Pochádza z Kysuckého Nového Mesta. Pracuje ako železničiar. V roku 2005 debutoval knižkou **Perníkové slzy**.

„Chcem nakaziť celý svet humorom, preto sa ho snažím zakomponovať do každej básne a každej svojej tvorby vždy, keď sa to dá a keď sa mi to podarí. Občas napíšem aj prozaické dielko. Rád píšem aforizmy a epigramy. Romantickú dušu dokážem vdýchnuť svojim výšivkám, fotografiám i filmom. Nedávno som si potykal s drôtom a verím, že raz z nás budú výborní kamaráti.“

na ŽLF v stredu 6. 10. 2010 o 16.00 v Krajskej knižnici v Žiline

Daniel Pastirčák (1959, Prešov)

Básnik, prozaik a esejista. Je absolventom Strednej umeleckej priemyselnej školy v Košiciach a Bratislave (odbor keramika). Kratší čas pracoval v bratislavskej Mestskej galérii, potom študoval odbor reštaurovanie na dvojročnej nadstavbe a teológiu na Slovenskej evanjelickej bohosloveckej fakulte v Bratislave (1983–1987). V súčasnosti pôsobí ako kazateľ Cirkvi bratskej v Bratislave. Svoje verše, prózy a eseje publikoval na prelome 80. a 90. rokov v Slovenských pohľadoch a Tvorbe T, neskôr v Romboide a Mostoch. Spolupracuje s rozhlasom i televíziou. Debutoval v roku 1993 „rozprávkami o láske a večnosti“ **Damia-nova rieka**. Kniha získala ocenenie Ibbý. V roku 1997 vydal básnickú zbierku **Tehilim**. V roku 2000 vydal rozprávkovú ságu **Čin-tet alebo more na konci sveta**. Kniha získala cenu VUB. V roku 2005 publikuje svoju druhú básnickú zbierku **Kristus v Bruseli**. Okrem literatúry sa venuje aj tvorbe pre divadlo. Preložil hru od T. S. Eliota **Coctail Party**. V roku 2004 napísal novú verziu hry o Svätej Dorote. Hra bola uvedená v Slovenskom národnom divadle. Je autorom divadelnej hry **Vrchol v hmle** a filmového scenára **Prebudená**, ktorý bol nominovaný na Českého Leva. Paralelne s literárnou tvorbou sa venuje aj výtvarnej tvorbe:

1994 – Medzinárodné bienále knižnej ilustrácie v Martine; 1997 – samostatná výstava v Londýne; 1997 – výstava obrazov v Bratislave v Klariskách v rámci Medzinárodného filmového festivalu; 1997 – BIB' 97 v Bratislave; 1997 – Slovenské knižné ilustrácie v Múzeu umenia mesta Mikeli vo Fínsku; 1998 – samostatná výstava obrazov v Prahe v galerijnej kaviarni G + G a v priestoroch Rádia Slobodná Európa; 1998 – účasť na kolektívnej putovnej výstave 55 svetových ilustrátorov z BIB' 97 v Japonsku; 2000 – výstava ilustrácií vo Vancouveri v Kanade; 2001 – BIB v Bratislave; 2001 – súborná výstava v Turčianskej galérii v Martine; 2002 – výstava obrazov a ilustrácií v Bratislave; 2003 – výstava spolu so Zbyňkom Prokopom v Levoči v rámci projektu „Medzi dvoma horami“; 2004 – výstava obrazov a ilustrácií vo Zvolene; 2005 – výstava obrazov v Poprade

na ŽLF v stredu 6. 10. 2010 o 16.00 v Nadácii POLIS

Marián Pauer (1945, Trenčín),

publicista, žije v Bratislave. Od roku 2007 je pedagógom Fakulty masmédií na Paneurópskej vysokej škole. Viac ako štyri desaťročia sa profesionálne venuje fotografii ako historik, teoretik, kurátor (vyše 200 výstav) a člen odborných porôt medzinárodných výstav a salónov na Slovensku a v zahraničí. Autor alebo spoluautor 24 kníh (**FOTO SK 2006, Eugen Lazišťan, Ester Plicková, Martin Martinček, Ester Martinčeková-Šimerová, Čas slnka, Kamey, Ako sa krúti svet...**). Od roku 1997 je oficiálnym delegátom Slovenskej republiky v Medzinárodnej federácii fotografického umenia (FIAP), v rokoch 2001–2004 bol predsedom Slovenského komitétu FIAP, v rokoch 1998–2003 predsedom celoslovenského poradného zboru pre fotografiu. Laureát Ceny Egona Erwina Kischu za významné dielo literatúry faktu, **Fotograf Beatles**, vydané roku 2000; nositeľ medaily J. M. Petzvala (1991), Zlatého odznaku Zväzu slovenských fotografov (1995). Roku 2003 mu Predsedníctvo ZSF udelilo titul Autor Zväzu slovenských fotografov (AZSF). Roku 2005 mu Medzinárodná federácia fotografického umenia (FIAP) udelila titul ESFIAP – Excelencia FIAP – za dlhoročné pôsobenie v oblasti fotografie.

na ŽLF v pondelok 4. 10. 2010 o 16.00 v Nadácii POLIS

Psí vojáci

Pražská hudobná skupina, ktorej hlavnou postavou je spevák, klavirista a textár Filip Topol. Prvý raz verejne vystúpila roku 1979 na legendárnych Pražských jazzových dňoch – vtedy mala väčšina Psích vojakov trinásť rokov. Najprv texty písal Filipov brat Jáchym, neskôr začal skladať texty sám Filip. Od polovice 80. rokov minulého storočia pôsobila skupina pod krycím názvom P.V.O. (Psí vojáci osobne) a jej domovskou scénou sa stal pražský Juniorklub Na Chmelnici. Pred rokom 1989 sa stali cieľom eštebáckeho prenasledovania, vystupovať mohli iba na súkromných undergroundových akciách. Po zmene režimu začali koncertovať verejne nielen doma, ale aj v zahraničí. Diskografia: **Mučivé vzpomínky, Hořící holubi, Myši v poli a jiné příběhy, Střepy, U sousedů vyje pes, Slečna Kristýna, Těžko říct** a iné. Filip Topol príležitostne vystupuje aj sám s klavirom a repertoárom zo svojich sólových albumov, ktoré sú jeho najvnútornejšou výpoveďou.

Po deväťdesiatom sa Psí vojáci stávajú obľúbenou koncertní atrakciou a kromě klubových koncertů se účastní i řady festivalů. Podnikli klubová turné po Maďarsku, Rakousku, Německu a Holandsku, představili se na festivalech v Belgii (Eurorock s Jesus and Mary Chain) a ve Francii (Belfort s Carlosem Santanou). Jejich písně byly použity ve filmech (Žiletky režiséra Zdeňka Tyce, kde si Filip Topol zahrál hlavní roli), podíleli se i na scénické hudbě k několika divadelním představením. Hudba Psích vojáků má kořeny ve světovém undergroundu, značný je však i vliv skladatelů druhé půle 18. století.

www.psivojaci.cz

V Psích vojácích bylo vždycky něco punkového. Pankáče oslovujeme jiným způsobem, než skutečně punkové kapely, ale mám za to, že s tím, co oni cítí, máme hodně společného.

Filip Topol v rozhovore pre Rock & Pop 11/99

A mluvil hlas

Zkus si ten příběh
Stačí jen málo
Stačí se jen trochu odhodlat
A udělat první krok
Tak... jen se o to pokus
Budu na tebe myslet

Snad to nebude bolet
Snad už to konečně bude krásný
Ale musíš se pokusit
Už není čas jen tak se pořád rozhlížet

Filip Topol, z textu rovnomennej piesne

na ŽLF vo štvrtok 7. 10. 2010 o 20.00
na Stanici Žilina-Záriečie

Robert Roth (1972)

Robert Roth je slovenský herec, narodil sa v Bratislave, vyštudoval na konzervatóriu v Bratislave hudobno-dramatický odbor, je členom Činohry Slovenského národného divadla, ale hráva aj na iných pódiiach, napríklad v Bratislavskom mestskom divadle či v Divadle a. h. a. V roku 2008 získal Dosky za postavu Hamleta v rovnomennej inscenácii SND, o ktorej povedal: „Hamlet je strašná šupa. Neviem to ani k ničomu prirovnať. Je to jednoducho triapolhodinové manipulovanie s mozgom. Musíte na javisku ten príbeh prežiť, zažiť a umrieť v priebehu tri a pol hodiny a zvyčajne je na to celý život. Je to veľmi ťažké, ale zároveň krásne, že sa pre to oplatí byť.“ Hral napríklad Gratiana v **Kupcovi benátskom**, tatka Ubu v Jarryho **Tatkovi Ubu**, Arthura v **Mrozekovom Tangu**, alebo vo filme **Hrubeš a Mareš sú kamaráti do dažďa**. Spolupracuje s rozhlasom. Vydal debutový album s názvom **Klamanie telom**, jedenásť piesní v šansónovom duchu nadväzuje na tradíciu Deža Ursínyho a Jaroslava Filipa.

Na ŽLF sa predstaví hrou **Hollyroth, alebo Robert Roth spívá Jana Hollého mrzkosti a pomerkováňá**. Dlhodobý, intenzívny a produktívny záujem režiséra (autora) Rasta Balleka o osobnosti z dejín slovenskej histórie (Tiso, Vajanský, Dohnány atď.) sa v tomto prípade prepája s celkom iným divadelným princípom. Je ním interpret Robert Roth ako kľúč k životu Jána Hollého, k jeho jazyku, spôsobi myslenia a osudu, ktorý je vo svojej tragikomickej vecnosti v jasnom rozpore so šírkou jeho imaginácie, veľkosťou jeho vnútorného sveta. Akoby sa tento strohý a trpezlivý askéta vo svojom najsúkromnejšom súkromí – tvoriac prvý slovenský epos o Svätoplukovi – stával tancujúcim slovenským žrecom, ktorý vyznáva kult prírody, rodu, násilia.

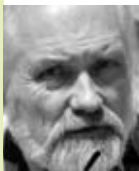
Mám však pocit, že každý deň musím dokazovať opodstatnenosť toho, že si zaslúžim stáť na tom javisku, či je to malá rola v najnovšej hre Kráľ sa zabáva, alebo Hamlet. Snažím sa všetko robiť s rovnakým nasadením, a preto sa vždy pod to podpíšem.

Robert Roth

na ŽLF v pondelok 4. 10. 2010 o 20.00
na Stanici Žilina-Záriečie

Miroslav Pfliegel

pracuje na Žilinskej univerzite ako riaditeľ vydavateľstva EDIS. Venuje sa fotografickej tvorbe a publikačnej činnosti v tejto oblasti. Je dlhoročným predsedom fotoklubu GAMA na Žilinskej univerzite, ktorý od roku 1978 pravidelne organizuje Bienále medzinárodného salónu fotografie DOPRAVA. Zostavil a usporiadal sedem tematických výstav **Premeny Žiliny**, porovnávajúce históriu a súčasnosť Žiliny. V roku 1989 vydal rovnomennú knihu spolu s Ing. Gustávom Krušínským. Od založenia Zboru Žilincov pracoval ako jeho tajomník a od roku 2009 ako jeho predseda.

na ŽLF vo štvrtok 7. 10. 2010 o 14.00 v Krajskej knižnici v Žiline

Marcela Poláčková (1950)

Marcela Poláčková sa narodila v Bytči, vyštudovala LFUK, písaniu sa venuje od detstva. Jej poéziu, prózu či rozprávky uverejnili v periodikách Večerník, Smena, SME, Harmónia, Slovenka, Dotyky, Romboid a iné. Autorsky sa podieľala napríklad na knižkách žilinských básnikov Mačka na mesiaci, Pes na mesiaci, Odchádzam do seba; samostatnú zbierku básní **Milosrdné miniatúry** vydala roku 2003. Je dlhoročnou členkou Literárneho klubu pri RKS v Žiline.

na ŽLF v stredu 6. 10. 2010 o 16.00 v Krajskej knižnici v Žiline

Peter Štanský

Riaditeľ Štátneho archívu v Žiline, člen Slovenskej historickej spoločnosti, Spoločnosti slovenských archivárov, Názvoslovnej komisie mesta Žilina, Komisie pre pamätihodnosti mesta Žilina, spoluzakladateľ Staromestských slávností mesta Žilina, nositeľ Križkovej a Sasinkovej medaily za rozvoj slovenského archívnictva, pamätnej medaily Mesta Žilina, publicista a historik, autor viacerých publikácií o histórii Žiliny a regiónu.

na ŽLF vo štvrtok 7. 10. 2010 o 14.00 v Krajskej knižnici v Žiline

Broňa Schraggeová (1986)

Broňa Schraggeová sa narodila v Bratislave, tam študuje na oddelení voľnej grafiky a knižnej ilustrácie na VŠVU, hrá v skupine Kosa z nosa a občas si denník zvykne nie písať, ale kresliť. Taký druh obrázkov, prostredníctvom ktorých sa veľmi autenticky vyrovnáva sestra s bratovou chorobou a skonom, je aj v knihe **Ja a môj brat** (Artforum 2010). Komiks začal vznikať krátko po smrti autorkinho brata, študenta architektúry, z potreby uchovať spomienky na spoločné chvíle. Obrázky sa začali prepájať do jednotlivých príbehov, ktoré zachytávajú bežné radosti a starosti mladých Bratislavčanov – priateľstvá a lásky, lyžovačky, večierky, nočné skejtbordovanie na Slavíne, neočakávaný vpád Filipovej rakoviny do života celej rodiny...

Broňa Schraggeová sa vyjadruje jednoduchými, zväčša lineárnymi kresbami, s občasnými farebnými vstupmi. Ilustrácie majú zvláštne napätie, melanchóliu, vnútorný pokoj a silný emocionálny „background“. Subtílne, minimalistické výtvarné riešenie vhodne kontrastuje s vážnosťou spracovanej témy. Jednotlivé scény svojím komiksovým až filmovým radením úplne vtiahnu čitateľa, diváka do deja.

Luboslav Paľo

Sú to jej bezprostredné denníkové kreslené zápisky, ktoré neskôr už nijako neupravovala. Bol som úplne zdesený tou témou a obdivoval Broňu, že to dokázala.

Shooty

na ŽLF v pondelok 4. 10. 2010 o 16.00 v kníhkupectve Artforum

Jan Sokol (1936, Praha)

Filozof, profesor Univerzity Karlovej. Nemohol študovať, vyučil sa a pracoval ako zlatník, neskôr mechanik. V roku 1958 diaľkovo maturoval, od roku 1963 diaľkovo študoval matematiku na MFF UK. V rokoch 1964–1990 pracoval ako programátor, neskôr výskumný pracovník vo VÚMS Praha na vývoji základného softwaru. V tomto odbore publikoval niekoľko kníh a desiatky odborných článkov. V sedemdesiatych rokoch viedol rôzne bytové semináre, predovšetkým seminár o Nietzsche (1973 až 1982). V roku 1976 podpísal Chartu 77 a publikoval v samizdate. Zaoberá sa hlavne filozofickou antropológiou, dejinami náboženstva a antropológiou inštitúcií. Od roku 1991 prednáša filozofiu, antropológiu, religionistiku na viacerých českých i zahraničných univerzitách. V rokoch 2000–2007 bol zakladajúcim dekanom Fakulty humanitných štúdií Univerzity Karlovej. V zimnom semestri 2008/2009 prednášal na tému Etika a ľudské práva na CSWR, Harvard University, Cambridge. V rokoch 1990–92 bol poslancom Federálneho zhromaždenia za Občianske fórum a podpredsedom Snemovne národov, predsedom poslaneckého klubu OF a parlamentnej delegácie v Európskom parlamente. V roku 1996 kandidoval do Senátu za KDU-ČSL. Roku 1998 bol ministrom školstva a v roku 2003 koalíčným kandidátom na prezidenta Českej republiky. Pôsobil i vo významných akademických funkciách viacerých fakúlt Univerzity Karlovej, Masarykovej univerzity Brno, UNESCO-College Goerlitz a International Bureau of Education (UNESCO) v Ženeve. Preložil mnoho predovšetkým filozofických diel (Teilhard, Heidegger a Lévinas), spolupracoval na ekumenickom preklade Biblie, publikoval v časopisoch. Je autorom kníh: **Čtení z bible** (1996), **Filosofická antropologie, Člověk jako osoba** (2003), **Čas a rytmus** (2004), **Malá filosofie člověka a Slovník filosofických pojmů** (2007), **Mensch und Religion** (2007), **Moc, peníze a právo** (2007), **Mistr Eckhart a středověká mystika** (2008), **Zůstat na zemi** (2008).

Jan Sokol je ženatý, má tri deti. Je zaťom a žiakom Jana Patočku.

**Kto sa dnes cíti moc sklamaný, mal by si položiť otázku,
čo vlastne čakal a čo si myslí sám o sebe.**

Jan Sokol

na ŽLF v nedeľu 10. 10. 2010 o 14.00 v Nadácii POLIS

Veronika Šikulová (1967)

Veronika Šikulová sa narodila v Modre. Po absolvovaní gymnázia v Modre vyštudovala žurnalistiku na Filozofickej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave. Pôsobila ako novinárka a popritom sa venovala písaniu próz. Prvé prózy publikovala v literárnej prílohe denníka *Smena*, v literárnych časopisoch *Romboid*, *Slovenské pohľady* a v zborníku mladých autorov *Druhý dych* (1985). Žije a tvorí v Modre. Napísala knižky **Odtiene** (1997), **Z obloka** (1999), **Mesačná dúha** (2003), **To mlieko má horúčku** (2006) a nedávno **Domček jedným ťahom**, ktorý patrí medzi desiatich finalistov prestížnej literárnej súťaže Anasoft litera 2010.

Domček jedným ťahom

Tata obliekali aj obúvali do vína.

Mňa nie. Sama som sa, keď som si kúpila prvú voňavku, do nej schovala. Celá som sa do nej zababušila. Keď som ráno nastúpila do autobusu, celý deň po mne voňala zastávka. Na druhý deň som sa tam s tou svojou vôňou stretla.

Najkrajšie voňala babičkina kabelka. Modlitebná knižka, hašlerky a voňavka *Živé kvety* – Šeřík, s kúskom zvädnutého orgovánu vo flakóne – a naftalín.

na ŽLF v stredu 6. 10. 2010 o 11.00 v Kysuckej knižnici v Čadci
a o 18.00 v kníhkupectve Artforum

Andrej Šeliga (1977)

Andrej Šeliga je básnik a vysokoškolský pedagóg, pochádza zo Žiliny. Vyštudoval na Pedagogickej fakulte UK v Bratislave slovenský (a anglický) jazyk a literatúru. Na Pedagogickej fakulte Trnavskej univerzity v Trnave vedie semináre: teória literatúry, interpretácia umeleckého textu, slovenská literatúra 20. storočia I (medzivojnová literatúra), slovenská literatúra 20. storočia II (literatúra po r. 1945); literárna kritika, vybrané kapitoly z literatúry, základy samostatnej tvorby. Jeho básnická zbierka **Zatmenie panny** vyšla vo Vydavateľstve Spolku slovenských spisovateľov v 2002 a získala cenu Ivana Kraska za najlepší debut roka.

na ŽLF 2010 vedie Literárny CAMPUS

Viktor Tanító (1972, Bratislava)

Vysokoškolský pedagóg, učí rétoriku, debatovanie a všeličo medzi tým a aj mimo toho. Má rád knihy (nie spálené), filmy (nie čiernobiele), divadlo (profesionálne, ktoré sa môže tváriť amatérsky), hudbu (starý dobrý pop, šansón a hudobné experimenty) a Barbru Streisandovú, študentov (ale len živých), jedlo (hlavne s korením života) a svoju

manželku (aj preto, že ho berie s jeho nedokonalosťami). Lútuje pár vecí vo svojom živote a keby sa to dalo, tak by ich nezopakoval. Keby mal mesiac voľno, tak by od rána do večera čítal zabudnuté knihy a pozeral filmy a chodil so svojou ženou pešo po svete. Je členom Slovenskej debatnej asociácie a vo sfére debatných duelov má rozhodcovskú akreditáciu prvého i druhého stupňa. Tanító znamená po maďarsky učiteľ, ale keby sa volal Katona, tak by sa vojakom isto nestal. Je stálym spolupracovníkom Nadácie POLIS.

na ŽLF v utorok 5. 10. 2010 o 13.00 v Nadácii POLIS

Teatro Fatal

Multižánrový projekt Teatro Fatal tvoria Jakub Ursiny (nar. 1977, klavír, spev), Takumi Ide (kontrabas), Jana Bútorová (husle, spev), Martin Štefík (husle), Peter Vavro (gitara, vokály) – je to moderný minimalistický kvintet oscilujúci na pomedzí klasickej hudby, ethnic music, avantgardy, popu a rocku. Začal sa v roku 2009 v Bratislave, v januári 2010 vzniklo CD **Divadlo frizúr**. Všetky skladby na tomto nosiči sú autorské, ich texty napísali Ivan Laučík, Mirko Veselko a Richard Užák. Teatro Fatal má za sebou zaujímavé koncerty v niekoľkých slovenských mestách.

Asi v 11 rokoch som vyhral Beh olympijského dňa a dostal som diplom s podpisom Juana Antonia Samarancha. Odvtedy sa snažím udržať si športového ducha.

Jakub Ursiny

Ivan Laučik: PICASSO

V objatiach tesných tlie hliny suchý trus
medenú strunu včiel slnko pohladilo

Z okraja autostrády zamávaš
keď ti nesiem dve knihy Jacka Londona v papieri zabalené
A všetky citróny svetla žlté proso smrti
žlté proso smrti krásne klíčiace v týchto prievanoch

Nečakajú na prízemný plameň zvonov
rozvetvený koreň ohňa ich nestroví
Robustní chlapi mlčiaci
Preženú sa cez nich koľaje a navrstvia piesky
zohnutí ako bumerangy stĺkajú hlinu
vidia ruku ako sa šúverí na poriskách

Nepokojní v náhlom bezvetrí
Robert Falcon Scott
napnuté brucho ticha zvoní
hľa tvrdé zimovisko Endurance
vrásky jazvy kompasu vzorky hornín

Zopnutí rukami ťažko dopadajúci
poznačení riedkou krvou
z dotrhaného hrdla
Svaly ešte šklbú bičami žíl

Malý jastrab vzlieta po hviezde vlasov
podobný semenu oka ikre v príboji
kým blčí včasná krv
a trvá stopa tohto sprievodu

(text z albumu Divadlo frizúr)

na ŽLF vo štvrtok 7. 10. 2010 o 20.00
na Stanici Žilina-Záriečie

Martin M. Šimečka (1957, Bratislava)

Spisovateľ a novinár. Pretože totalitný režim prenasledoval jeho otca Milana Šimečku a následne aj jeho a znemožnil mu štúdium na vysokej škole, vyučil sa za potrubára a postupne pracoval ako ošetrovateľ, predavač, športový inštruktor, plavčík, kurič. Do roku 1989 publikoval v samizdate, v edíciách Petlice a Fragment-K mu vyšli diela **Vojenská knižka** (1981), **Výpoveď** (1982), **Žabí rok** (1983), **Světelná znamení** (1984) a **Džin** (1987). Neskôr bol šéfredaktorom vydavateľstva Archa. Od roku 1997 viedol týždenník Domino-Fórum a v rokoch 1997–2006 pracoval v denníku SME, z toho sedem rokov ako šéfredaktor. Je autorom noviel (**Džin** a **Záujem**), súboru komentovaných listov svojho otca z väzenia (**Světelná znamení**) a knihy esejí (**Hľadanie obáv**). Od novembra 2006 do januára 2009 bol šéfredaktorom politicko-kultúrneho týždenníka Respekt, ktorý vychádza v Prahe, dnes je jeho editorom. Žije v Bratislave, venuje sa aj esejistickej tvorbe.

na ŽLF v utorok 5. 10. 2010 o 16.00 v Nadácii POLIS

Ivana Taranenková (1976)

Ivana Taranenková vyštudovala Filozofickú fakultu UK v Bratislave, odbor filozofia – slovenský jazyk a literatúra. V súčasnosti pôsobí ako vedecká pracovníčka Ústavu slovenskej literatúry SAV. Je členkou Oddelenia literatúry 19. storočia s výskumným zameraním na problematiku literatúry slovenského realizmu. Je členkou redakcie projektu Zlatý fond denníka SME. Participovala aj na kolektívnych projektoch zameraných na diela slovenskej literatúry 19. a 20. storočia. Venuje sa literárnej kritike. Pôsobila ako redaktorka časopisu OS, v súčasnosti je redaktorkou časopisu Romboid.

na ŽLF v utorok 5. 10. 2010 o 18.00
v kníhkupectve Artforum

Mathej Thomka (1977)

Mathej Thomka, prozaik, bývalý učiteľ, prezident aktívneho martinského Literárneho klubu Mädokýš (ktorý sa venuje organizovaniu literárnych stretnutí, čítačiek, tvorivých dielní, kultúrnych akcií, zúčastňuje sa na literárnych súťažiach), šéfredaktor rovnomennej literárnej revue. Za svoje prózy a poéziu bol ocenený na mnohých literárnych súťažiach (Literárny Zvolen, Literárna Senica, Gorazdov Prešov, Jašíkove Kysuce, Literární Vysočina atď.), publikuje v literárnych časopisoch (a na internete) na Slovensku i v Čechách, pomáha mladým autorom, robí literárne tvorivé workshopy (aj prostredníctvom Facebooku). Žije v Prahe.

na ŽLF vedie Literárny CAMPUS

Marek Vadas (1971)

Narodil sa v Košiciach, je absolventom FF UK, žije v Bratislave. Vydal zbierky poviedok: **Malý román** (1994), **Prečo sa smrťka smeje** (2003), **Rozprávky z čiernej Afriky** (2004); spolu s Emanom Erdélyim **Univerzitu** (1996) a **Diabla pod čapicou** (2002). Vadasova kniha **Liečiteľ** (2006) získala prestížnu literárnu cenu Anasoft Litera 2007. Všetky Vadasove knižky vyšli vo vydavateľstve LCA K. K. Bagalu.

na ŽLF v sobotu 9. 10. 2010 o 21.00
na Stanici Žilina-Záriečie

Zuzana Vozárová (1987)

Pochádza zo Žiliny. Študuje na Katedre sociálnej práce na Trnavskej univerzite. Literatúra ju zaujímala už od detstva. „Som dosť komplikovaná osoba. Možno trošku schizofrenická. Ale predovšetkým som človek milujúci svojich najbližších, prírodu a v neposlednom rade i umenie.“

na ŽLF v stredu 6. 10. 2010 o 16.00
v Krajskej knižnici v Žiline

Štefan Zvarík (1932)

Študoval na Vysokej škole pedagogickej v Bratislave matematiku a deskriptívnu geometriu. Je promovány pedagóg. Zaoberá sa fotografovaním. Jeho práce sú vystavované aj na medzinárodných salónoch. Venuje sa tiež poézii. Chápe ju ako emocionálny prepis obrazu do slov. Má úspechy v literárnych súťažiach, napríklad zvíťazil BestFiction 2010 v kategórii báseň/haiku. Je členom literárneho klubu pri Krajskom kultúrnom stredisku v Žiline.

na ŽLF v stredu 6. 10. 2010 o 16.00
v Krajskej knižnici v Žiline

Marek Vácha (1966, Brno)

je český biológ a duchovný. Vyštudoval Prírodovedeckú fakultu Masarykovej univerzity, odbor molekulárna biológia a genetika. Teologické vzdelanie získal štúdiom v Olomouci a Bruseli. V svojej doktorandskej práci na Lekárskej fakulte Masarykovej univerzity sa zameril na etickú problematiku poznania ľudského genómu a na genetiku správania. Vede seminár na Fakulte sociálnych štúdií Univerzity Karlovej a vyučuje etiku na Lekárskej fakulte v Brne. Je prednostom Ústavu etiky na 3. lekárskej fakulte Univerzity Karlovej. Spolu s Tomášom Halíkom pôsobí v akademickej farnosti u Najsvätejšieho Salvátora v Prahe. Ako duchovný pôsobí počas víkendov aj v Lechovickom pútnickom kostole pri Znojme. Je učiteľom biológie, náboženstva a etiky na Biskupskom gymnáziu v Brne a na Arcibiskupskom gymnáziu v Prahe. Zúčastnil sa dvoch expedícií na Antarktídu (1997, 2000) spolu s českým polárnikom Jaroslavom Pavlíčkom. Orko, pôvodne Orlie oko, je prezývka, ktorá ho sprevádza od skautských čias. Marek Vácha publikuje v mnohých periodikách, zaoberá sa témami evolučnej biológie a lekárskej i environmentálnej etiky. Vo vydavateľstve Cesty mu vyšli knihy: *Tančící skály: o vývoji života na Zemi, o člověku a o Bohu* (2003), *Šestá cesta: o havranech, o lilíích a o mnohem vzácnější cestě* (2004), *Návrat ke Stromu života: evoluce a křesťanství* (2005), *Poslední země: Antarktida* (2007), *Místo, na němž stojíš, je posvátná země: O kruhu úcty k člověku, přírodě a celému vesmíru* (2008), *Probouzení* (2009).

na ŽLF v piatok 8. 10. 2010 o 16.00 v Nadácii POLIS

Pišta Vandal (1979)

Pišta Vandal (občianskym menom Štefan Chrappa) sa narodil a žije vo Svätom Jure, v štrnástich založil metalovú kapelu Čad, z ktorej neskôr vyrástla aj punková kapela Vandali (obidve kapely stále hrávajú, ich zloženie je identické: Pišta Vandal Wilson, Valér Vandal Tornád, Basia Vandal Noiseovna). Je prekladateľom, autorom niekoľkých zbierok duchovnej poézie (*Útecha*, 1999; *Anjeli nevedia spievať*, 2000; *Na obojku*, 2001; *Chudoba, psy, mrzáci*, 2006) a niekoľkých zbierok „punkových“ poviedok. Pôsobí na katedre slavistiky Filozofickej fakulty Univerzity Komenského. Jeho najnovšia kniha *Pekelná muzika* opisuje bizarné príbehy skupiny Čad, veselé historky plné protestu, rokenrolu, zloby, pomsty a sexu. Stotridsať strán neveriteľných príbehov, zážitkov a šialených nápadov.

Pozri, som pacifista a verím, že v každom človeku je kus dobra. Som kresťan, ale 99 % mojich priateľov sú silní ateisti. Mám sa preto od nich dištancovať? Ved' v tomto, v obmedzenosti, je počiatok nenávisťi. O veciach treba trpezlivo rozmýšľať. Treba hľadať to, čo nás spája. (...) Načo by sme sa rubali, keď si môžeme pripíť. Všetci sme ľudia, opakujem to znova.

Pišta Vandal

na ŽLF v piatok 8. 10. 2010 o 19.00 v kníhkupectve Artforum

Peter Žaloudek (1958, Žilina)

Po maturite študoval na Rímskokatolíckej cyrilometodskej bohosloveckej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave, kde bol vystavený tlaku zo strany totalitných policajných orgánov. Za odmietnutie spolupráce s ŠtB ho vylúčili z fakulty. Vstúpil tajne do rehole kapucínov, kde pokračoval v skrytosti v štúdiu teológie a zároveň sa podieľal na rôznych aktivitách vtedajšej Podzemnej cirkvi, hlavne na pašovaní náboženskej literatúry cez hory z Poľska. Po niekoľkých rokoch napätia a neustálej kontroly ŠtB ilegálne opustil socialistické Československo a štúdium teológie oficiálne ukončil v Ríme. Ako kňaz potom pôsobil vo Viedni, kde sa venoval nielen pastoračii rakúskych veriacich, ale bol aj duchovným českých a slovenských emigrantov.

Po niekoľkých rokoch opustil kňazstvo, oženil sa a dnes pracuje ako operátor lineárneho urýchľovača na jednej z viedenských onkologických kliník. In pectore, v srdci, zostal kňazom a pastoračnej práci sa venuje naďalej netradičným spôsobom. V kontakte s pacientmi kladie dôraz na etikoterapiu, ktorá sa stala zmyslom jeho pôsobenia. Je členom nemecko-rakúskej organizácie Priester ohne Amt (Kňazi bez úradu) ako i členom kritického hnutia uprostred cirkvi – Wir sind Kirche – I my sme cirkev.

Má za sebou niekoľko fotografických výstav, publikuje v Čechách i na Slovensku. Prekladá z taliančiny, nemčiny, angličtiny. Je autorom kníh **Myšlienky počas ožarovacej terapie** (2005), **Aina Hemolele – Svätá zem Molokai** (2006), **Otec malomocných a Molokai** (2007), **O pozoruhodných okolnostiach vzniku koledy Tichá noc** (2008), **Sila lásky** (2010).

na ŽLF v piatok 8. 10. 2010 o 16.00 v Nadácii POLIS

Literárny Campus ŽLF

Interaktívne poetické a prozaické tvorivé dielne kreatívneho písania pod vedením Matheja Thomku a Andreja Šeligu. Celotýždňové stretnutie mladých autorov nielen z prostredia literárnych klubov, dielne tvorivého písania – v priestoroch Stanice Záriečie, poézia v uliciach, recitácie a performance na verejných priestranstvách a v prostriedkoch mestskej hromadnej dopravy na území Žiliny, vydávanie campusových novín završené literárnym zborníkom.

Piatok 8. 10. 2010 – Prezentácia tvorby členov literárneho campusu spojená s krstom zborníka.

Básne v autobusoch

1000 básní v trolejbusoch a autobusoch zmení cestovanie na kultúrny zážitok

Broňa Schraggeová – Ja a môj brat

Autorkou výstavného projektu **Ja a môj brat** je Broňa Schraggeová, študentka VŠVU v Bratislave. Ide o výber originálnych obrázkov z rozsiahleho cyklu, publikovaného v rovnomennej picture book (Artforum 2010). Prostredníctvom média ilustrácie sa autorka snaží demonštrovať silu a význam súrodeneckého vzťahu v čase ťažkej choroby. Je to intímna výpoveď vyjadrená originálnym rukopisom.

Vernisáž výstavy je v pondelok 4. 10. 2010 o 16.00 v kníhkupectve Artforum, výstava potrvá počas celého festivalu.

Lida Mlichová – Kniha

Lida Mlichová, dcéra a dedička remesla slávneho umeleckého knihára Jána Vrtílka, patrí k popredným umeleckým osobnostiam Žiliny i Slovenska. Je pokračovateľkou rodinnej tradície knihárskeho remesla, majiteľkou známej knihárskej dielne, ktorá má nenapodobiteľnú atmosféru pre každého návštevníka. K jej najkrajším knihám boli v rámci Slovenska zaradené napr. Osem variácií na tému Laluha – Mikuláš Galanda, Apokalypsa, Rudyard Kipling: IF/KEĎ/KDYŽ, Rainer Maria Rilke: Orpheus. Euridika. Hermes, Veľpieseň a ďalšie.

Vernisáž výstavy je v piatok 8. 10. 2010 o 17.00 na žilinskej Radnici, výstava potrvá do 12. 11. 2010

Garant a hlavný organizátor výstavy: Mesto Žilina

Potulky starou Žilinou

Výstava s názvom Potulky starou Žilinou vychádza z rovnomennej publikácie vydavateľstva Artis Omnis, ktorá prináša nové poznatky a sumarizuje doteraz známe skutočnosti o histórii Žiliny, budovách a ich obyvateľoch. Ponúka príbehy ľudí, ktorí sa zapísali do dejín mesta. Približuje život Žilinčanov s dôrazom na obdobie konca 19. a začiatku 20. storočia, keď Žilina prežívala svoje „zlaté roky“. Pri výbere fotografií pre túto výstavu zohľadnili jej autori (Peter Štanský, Marián Mrva a Miroslav Pfliegel) tie najzaujímavejšie a najcennejšie pohľady na históriu Žiliny.

Vernisáž výstavy je vo štvrtok 16. 9. 2010 v Krajskej knižnici v Žiline.

Novinársky workshop

Témou workshopu je tohtoročný Žilinský literárny festival. Odborne i lektorsky ho zaštitila Beata Jarošová. Účastníci workshopu sa naučia písať tlačové správy, robiť rozhovory i technicky pripravovať podklady pre printové médiá. Budú sledovať festivalové podujatia a zaznamenajú ich aj na webovej stránke festivalu.

Spisovatelia na školách

Tak ako po minulé roky i tento rok si študenti a učitelia žilinských škôl budú môcť vybrať spomedzi účinkujúcich na festivale svojho favorita na besedu v škole.

Recitačná úderka študentov v MHD

I tento rok sa môžete stretnúť s recitátormi v mestskej hromadnej doprave či na zastávkach autobusov a trolejbusov.

Potulky starou Žilinou

Súťaž pre žiakov žilinských základných a stredných škôl. Uzávierka súťaže je 5. 10. 2010. Výsledky vyhlásime 7. 10. 2010 o 14.00 v Krajskej knižnici v Žiline.

Artforum v Žiline

Artforum v Žiline vzniklo v roku 1999 na základoch staršieho kníhkupectva, ktoré založil známy organizátor žilinskej kultúry Peter Ničík. Už vyše desať rokov (krstnými otcami boli Peter Pišťanek a Dušan Taragel) je pevným bodom na kultúrnej mape mesta. Okrem regálov s knihami, filmami a hudbou, príjemnej atmosféry alebo ručne vyrezávaného dreveného detského kútika ponúka predovšetkým kníhkupcov, ktorí knihám rozumujú a majú ich radi. Artforum totiž od počiatku svojej existencie nevníma svoje kníhkupectvá len ako predajné miesta, ale najmä ako priestor, kde môžete debatovať o knihách, konfrontovať svoje názory s inými či dozvedieť sa novinky zo života miestnej komunity. Tento postoj sa snaží potvrdzovať aj každoročným organizovaním Žilinského literárneho festivalu.

Bottova 2, Žilina, Bottova@artforum.sk, www.artforum.sk

Art-fórum pre literatúru, n. o.

Art-fórum pre literatúru, n. o., je sesterská nezisková organizácia kníhkupectiev Artforum. Jej hlavnými cieľmi sú podpora, propagácia a porozumenie pre umelecky a duchovne hodnotnú domácu i svetovú literatúru, podpora a propagácia čítania a čitateľov všetkých vekových skupín a rozvoj a kultivovanie písomného i ústneho jazykového prejavu na Slovensku. Jej hlavnými aktivitami sú Žilinský literárny festival, besedy s umelcami, autormi a ilustrátormi, verejné čítania, literárne súťaže a výstavy, divadelné predstavenia, vystúpenia a koncerty. Hlavným stanom je Bottova ul. č. 2 v Žiline.

www.zlf.sk, zilinsky.literarny.festival@gmail.com
bottova@artforum.sk, www.artforum.sk

Stanica Žilina-Záriečie

Stanica Žilina-Záriečie

Kultúrny uzol Stanica v budove starej, no stále funkčnej železničnej zastávky Žilina-Záriečie je priestorom pre súčasné umenie a kolektívom aktivistov a priateľov. Naša dramaturgia je eklektická a občas hektická, ale vždy nová a zaujímavá. Naprieč žánrami i generáciami, preto nás, prosím, neškatulkujte. Predstavenia > koncerty > projekcie > výstavy > diskusie > prednášky > workshopy > detské ateliéry > rezidenčné projekty umelcov > komunitné aktivity > low-fi architektúra a dizajn > vzdelávanie > informácie a kreatívne služby > záhrada a park > internetová kaviareň > čakáreň.

Stanica Žilina-Záriečie, Závodská cesta 3, 010 01 Žilina
www.stanica.sk

Nadácia POLIS

Hlavným zameraním Nadácie POLIS je podporovať rozvoj občianskej spoločnosti, obohacovať spoločenský, kultúrny a vzdelávací život obyvateľov žilinského regiónu všetkých vekových skupín o dialóg s prirodzenými autoritami domáceho i medzinárodného formátu, byť zdrojom inšpirácie pre rozvoj kritického myslenia, komunitného dialógu, tvorivého myslenia a osobnostného rastu. Vzdelávacie, tvorivé, občianske a duchovné ciele napĺňa Nadácia POLIS prostredníctvom dlhodobých projektov: Filozofická kaviareň, 100 farieb života Žiliny, Farby môjho života, Odkrývanie slov a obrazov, Ivan „Kelly“ Köhler predstavuje...

Projekty organizované v partnerstve: Café Európa – projekt realizovaný v partnerstve so Zastúpením Európskej komisie na Slovensku.

Nadácia POLIS, Mariánske námestie 31, Žilina
kancelaria@nadaciapolis.sk

KRAJSKÁ KNIŽNICA
V ŽILINE

Krajská knižnica v Žiline

Krajská knižnica bola založená v roku 1924. Dnes je to moderná knihovnícka inštitúcia, jedno z komunitných centier mesta. Tradičné informačné zdroje, knihy a periodiká dopĺňajú zvukové knihy na CD, DVD ROM či informačné databázy zo vzdialených zdrojov.

Bernolákova 47, 011 77 Žilina
www.krajskakniznicazilina.sk

Krajské
kultúrne stredisko v Žiline

Krajské kultúrne stredisko v Žiline

je kultúrno-osvetovou príspevkovou organizáciou v správe Žilinského samosprávneho kraja. Hlavnou činnosťou je rozvíjať kultúrne a duchovné hodnoty a podporovať tvorivé, vzdelávacie a voľno-časové aktivity.

Krajské kultúrne stredisko v Žiline, Horný Val 20, 011 82 Žilina
<http://kulturnecentrum.zilina.net>

zostavili: Zuzana Mojžišová, Milena Prekopová, Lina Krišková
foto: Ctibor Bachratý (KUMŠT), Lucia Gardin (Šikulová),
Vladimir Yurkovic (Lit. cirkus KK Bagala), Roman Ornst,
(Bene), Ondrej Dráb (Dušek, Hevier), Mišenka (Hašto,
Schraggeová, Kušnierik, Taranenková) a iní.
www.zlf.sk

**KNÍHKUPECTVO
ARTFORUM**

stanica Žilina-žariečie

NADÁCIA POLIS

Mesto Žilina
Mesto zdravých nápadov

5 FINANČNOU PODPOROU
MINISTERSTVA KULTÚRY
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

MY
ŽILINSKÉ NOVINY

VASE OMLIENÉ CENTRUM
BIKY
PRVÝ
1992

MESTSKÉ
DIVADLO
ŽILINA

AFELLO OMNIS

Kniha
kulturné stredisko v Žiline

KRAJSKÁ KNIŽNICA
V ŽILINE

**HOTEL
BOSS**

.týždeň

ŽILINSKÝ
samosprávny kraj

2010

